

Šiperka je radost – vivat Arielka!

O životě s šiperkou a nejen o něm nám napsala svůj příběh Tereza Vlachovská.

Naší báječné Arielce, chovné fence šiperky, budou letos v dubnu tři roky. Právě teď mi leží na klíně a spinká. Krátce po Velikonocích by se jí měla narodit štěňátka. Moc se na ně těšíme, ale zároveň se trochu bojím, zda to spolu všechno zvládneme. Ovšem hezky popořádku.

Narodila jsem se v Praze a žila s rodiči celý život na sídlišti. Mým dětským snem bylo mít pejska, ale rodiče tomu snu nebyli příliš nakloněni. Tak jsem k narozeninám dostala alespoň atlas psů. Nebylo dne, abych si v něm nelistovala a neshnila o svém budoucím psím partákově. Líbila se mi celá plejáda psích plemen. Samozřejmě jsem se dívala hlavně na jejich vzhled, ovšem skutečnost měla být úplně jiná.

Život je změna

Zlom v mém (nejen psím) životě nastal v době, kdy jsem se seznámila se

svým budoucím manželem Michalem a odešla s ním žít na venkov za Prahu do domu se zahradou, kterou hlídal Čert. Čertík je dvanáctiletý černý kříženec labradora. Michal po nějaké době souhlasil, abychom si k Čertovi pořídili psiho partáka/partáčku. Vešměntně jsem listovala psím atlasem a hledala a hledala.

Pamatuji si to jako dnes – byl to leden v roce 2015, kdy jsme spolu s Čertem šli večer na procházku. Byla tma, pršelo, všude zima a bláto, ale potkali jsme černého pejska se zatočeným ocáskem, kterému nepřízeň počasí vůbec nevadila. Takového pejska přece znám! Hlavou mi bleskla myšlenka – šiperka, to je můj pes snů! Malý černý temperamentní a nebojácný čertík, dobře osrstěný, třebaže o srst není třeba se nijak zvlášť starat, všestranný ovčák, se kterým se hezky cvičí, zdravý, vitální, hbitý, nebývale chytrý a učenlivý, který se navíc hravě vejde do kočárku (to jsem zjistila poměrně nedávno)

a bezproblémově se s ním cestuje jakýmkoli dopravním prostředkem.

A tak vše začalo...

V únoru jsme se jeli podívat na fenečku šiperky Sisinku, která se chystala mít svá první štěňátka. Stačilo, aby vyskočila z auta, a já věděla, že to je přesně pes, na kterého jsem celý život čekala. Naše jedinečná Arielka se narodila 22. dubna 2015, esemeska od paní chovatelky mi přišla v poledne. Den, kdy jsme si domů odváželi malý černý šiperčí uzlíček, se mi navždy vepsal do paměti. Cítila jsem neskonale štěstí i odpovědnost, že mi byl svěřen život něžného tvora, který se stane součástí naší rodiny. Před příchodem štěňátka jsem se snažila nastudovat rady od A do Z. Třebaže to s Arielkou není vždy snadné a občas se mýlíme v porozumění, její výchova i výcvik byla od začátku jedna velká radost. Protože jsem dříve závodně jezdila na kole a rekreačně na koni, chtěla jsem si s pejskem vyzkoušet všelijaké psí sporty. Nejvíce se mi líbilo agility, než jsem poznala, jak obtížná je to disciplína (zvláště pro orientaci psovoda). S Arielkou jsme zatím splnily zkoušku SA1. Uvidíme, jestli se dostaneme dále.

Sbírá úspěchy, kde se dá

Kvůli dobré socializaci jsme se rozhodli zapsat do psí školky na cvičák v Ondřejově. Od začátku bylo víc než zjevné, že poslušnost nám oběma sedí na sto procent. Po roce výcviku jsme

zkusily složit naši první zkoušku ZOP a povedlo se na výbornou! Já zářila štěstím jak jitřenka na ranní obloze! Ve

Figurantů, které baví práce s malým plemenem, je jak šafránu

výcviku jsme pokračovali dál a v současné době máme složené zkoušky BH, ZZO a ZZO1. Po štěňátkách se na podzim chystáme na zkoušky ZPU1 a ZMMP, kde bude už i stopa, což bude naše velká premiéra. Šiperka Arielka jako zástupce nepracovního plemene je držitelkou Malého pracovního certifikátu z poslušnosti, z čehož mám velkou radost.

Pro zpestření výcviku jsme na doporučení kamarádky Páji zkusili zkoušky z dogdancingu a kupodivu se nám daří i zde. Máme složené několik zkoušek, chybí nám HtM1, aby se Arielka stala Master of Dogdancing 1. stupně. Snad se nám to časem podaří, zaslouží si to, je opravdu moc šikovná. Pro radost nás kamarád učí základům záchranářského výcviku vyhledávání osob v terénu. Arielka má v akci velký drive, ale bohužel

Už nyní má Arielka na svém kontě několik úspěchů

Výchova i výcvik
Arielky byla od
začátku jedna
velká radost

nám čas nedovoluje se této aktivitě věnovat cíleně. Rovněž ji baví obrana, jenže figurantů, kteří se věnují práci s malým plemenem, je jak šafránu. Dále se spolu pravidelně účastníme výstav. Největším výstavním úspěchem Arielky je získání titulu CACIB, CAC a BOS v mezitřídě na mezinárodní výstavě v Litoměřicích v roce 2016 a titul CAC v pracovní třídě na klubové výstavě v Mladé Boleslavi v roce 2016. Pokud dostane ještě jeden titul CAC, stane se českým šampionem.

ného ženicha, až jsme našli krásného šiperáka Endyho. Svatba proběhla začátkem února. Teď pozoruji každou změnu v chování i vzhledu Arielky. Na ultrazvuk pojedeme následující pátek, aby se potvrdila březost. Moc jí držím palce, aby zvládla porod i následnou péči o štěňátka. Stejně tak doufám, že si štěňátka najdou svoje paničky, jako si Arielka našla mě. Radost je šiperka – vivat Arielka!

Text: Tereza Vlachovská
Foto: archiv autorky

Očekáváme očekávání

Velkým milníkem na naší společné cestě životem bylo narození syna loni v létě. Tím pádem můžeme s Arielkou chodit každý den na dlouhé procházky a spojíme příjemné s užitečným – venčení miminka s psími procházkami i výcvikem. Jak hezky se trénuje stopa nebo vyhledávání předmětů, když vám miminko spokojeně spinká v kočárku!

Čímž se dostáváme na začátek našeho příběhu – protože s Arielkou vše prožíváme společně, řekla jsem si, že ani na mateřské nebudu sama. Celý loňský rok jsme pro ni hledali vhod-

Děkujeme za pěkný příběh a Tereze
za něj posíláme knížku **Neznám
druhé takové zvíře, jako je pes**
z nakladatelství Plot.